

7-11-88 Utrechts Nieuwsblad

Gepast eerbetoon aan Strategier in liturgieviering

UTRECHT — Kardinaal Simonis heeft gisteren in zijn kathedraal bij de misviering van St. Willibrordsdag terecht uitvoerig aandacht geschonken aan het overlijden van de kerkcomponist Herman Strategier.

De kardinaal deed dit op eenvoudige maar zeer treffende wijze. Hij wees er daarbij op dat de overledene zijn gaven inderdaad in dienst van de kerk stelde en dat de componist ook een geweldig aanpassingsvermogen bezat zodat hij zijn werk kon voortzetten na de komst van de nieuwe liturgische opvattingen, waarin de landstaal primair gesteld werd.

De kardinaal heeft volkomen gelijk met zijn stelling dat Strategier voor de liturgie schreef. Voor de kerk. Deze instelling van de componist was ook de re-

den dat ik zijn Missa Ultima (Laatste Mis) preferereerde te beluisteren in de eerste liturgische uitvoering en niet tijdens de concertpremière.

Kardinaal Simonis preekte over de eenheid van de kerk, waarnaar gestreefd moet worden zonder daarbij ook maar een duimbreed van de waarheid te wijken. De enig juiste opstelling voor een kerkvorst in de goede zin des woords. Zo'n duidelijke en menselijke preek, die ook in literair opzicht geloofd kan worden, verdient ingebed te zijn in een goed verzorgde liturgie. Dat was het geval. Medecelebrant was mgr. Hendriksen; verder zong het Utrechts Studenten Gregoriaans Koor onder leiding van Jan Boogaarts.

Missa Ultima

Dit koor vierde gisteren feest: het bestaat twintig jaar. Strategier schreef de mis, waarvan hij wist dat deze zijn laatste zou worden, voor de jubileumviering van dit koor. In alle oprechtheid kan gezegd worden, dat hij zich geen betere liturgische doop van dit werk had kunnen wensen. Jan Boogaart en zijn koor hebben het met een sterke religiositeit gezongen, het resultaat kon alleen tot stand komen door zowel de hoge kwaliteit van de compositie als de uitvoering. Het resultaat is muziek van een soms ijle schoonheid, waaruit van begin tot het eind een welhaast tastbare mildheid spreekt.

Maar ook in het gregoriaans zelf was het koor op dreef. Tegenwoordig is de opvatting van het gregoriaans die dit koor erop na houdt nogal aan kritiek onderhevig. Maar ondanks al die kritiek kan ook de grootste tegenstander niet ontkennen, dat deze manier van zingen in ieder geval recht doet zowel aan de religieuze waarde van deze werken als aan de melodische lijnen daarvan.

Kerkelijken en buitenkerkelijken kunnen blij zijn, dat dit koor op zo'n voortreffelijke wijze dit erfgoed bewaart.

WIM HENK BAKKER